

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 6156/06
04.10.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Ињац, председника већа, Зоје Поповић и Јелене Ивановић, чланова већа, са саветником суда Гораном Јосифовим, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца АА, против туженог Министарства финансија Републике Србије, ради поништаја решења Пореске управе - Регионалног центра Нови Сад, бр. 431-937/2004 од 18.8.2006. године, у предмету доприноса за социјално осигурање, у нејавној седници већа одржаној дана 04.10.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе - Регионалног центра Нови Сад, бр. 431-937/2004 од 18.8.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем туженог и то ставом I диспозитива поништено је решење Министарства финансија - Пореске управе, Филијале Зрењанин, бр. 431-40/541 од 03.8.2004. године, у делу који се односи на допринос за осигурање за случај незапослености, док је ставом II диспозитива истог решења, у осталом делу ожалбено решење остало на снази.

Тужилац поднетом тужбом побија законитост оспореног решења туженог органа и у том смислу је навео да је погрешно оцењено да се код обављања регистровања самосталне делатности плаћа допринос за здравствено и пензијско-инвалидско осигурање, јер после ефективног стажа осигурања од 40 година и старости од 65 година, престаје обавеза даљег плаћања доприноса за социјално осигурање. Даље је навео да се из решења не може закључити на коју основицу је порески орган одмерио висину доприноса за ова два осигурања. Предложио је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи у делу који се односи на пензијско и здравствено осигурање и ослободи га обавезе плаћања доприноса за здравствено и пензијско и инвалидско осигурање.

Тужени орган у одговору на тужбу, остајући при разлозима из образложења оспореног решења, предложио је да суд исту одбије.

Из диспозитива оспореног решења произилази да је тужени орган поништио решење Пореске управе - Филијале Зрењанин, бр. 431-40/541 од 03.8.2004. године, у делу који се односи на допринос за осигурање за случај незапослености, док је у осталом делу (за пензијско-инвалидско и здравствено осигурање), то исто решење остало на снази. Ово с тога што тужилац као пензионисано лице обавља адвокатску делатност, по основу које Законом о запошљавању и осигурању за случај запослености није прописана обавеза плаћања доприноса за осигурање за случај незапослености, док ова обавеза постоји по основу здравственог и пензијског и инвалидског осигурања.

Међутим, по налажењу Врховног суда Србије, у проведеном управном поступку учињена је повреда правила поступка што је било од утицаја на решење ове управне ствари. Ово с тога, што је пресудом Врховног суда Србије У. 5437/04 од 16.5.2006. године, уважена тужба тужиоца и поништено решење туженог органа бр. 431-937/2004 од 18.9.2004. године, а којим је одбијена његова жалба изјављена против решења Пореске управе - Филијале Зрењанин, бр. 431-40/541 од 03.8.2004. године. Како је наведеном пресудом овог суда решење туженог поништено у целости, то тужени орган није могао у поновном решавању по жалби тужиоца да ожалбено решење наведене филијале бр. 431-40/541 од 03.8.2004. године, поништи само у делу који се односи на доприносе за осигурање за случај незапослености а да у осталом делу то исто решење остави на снази. Ово са разлога, што је тужилац жалбом тражио поништај првостепеног решења од 03.8.2004. године у целости, односно да буде ослобођен свих доприноса за социјално осигурање. Наиме, овај суд је нашао да је тужени орган у извршењу пресуде овог суда У. 5437/04 од 16.5.2006. године, у поновном поступку био дужан да о жалби против решења Пореске управе - Филијале Зрењанин бр. 431-40/541 од 03.8.2004. године, реши у целости применом члана 151. Закона о пореском поступку и пореској администрацији. С тога је тужени орган у образложењу оспореног решења погрешно оценио да је одлуку као у диспозитиву истог донео због тога што је поступајући по наведеној пресуди овог суда отклонио неправилности које су учињене приликом доношења првостепеног решења. Тим пре што у тужби тужилац управо оспорава своју обавезу за плаћање доприноса за пензијско-инвалидско и здравствено осигурање о којој је одлучено ожалбеним решењем али не и оспореним решењем, јер другостепени орган о његовој жалби у том делу није ни одлучивао.

Због ове повреде законитог поступка тужени орган је у поновном поступку оспореном предмету по којем није

због свега наведеног, надлежни орган не у поновном поступку отклонити наведени пропуст, на које му је указано овом пресудом и донети ново на закону засновано решење, при чему је везан правним схватањем и примедбама овог суда у погледу поступка из исте пресуде на основу члана 61. Закона о управним споровима.

Са изнетих разлога, налазећи да су основани наводи тужбе да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је, на основу члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96) у вези члана 38. став 2. истог Закона, решио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 04.10.2007. године, У. 6156/06

Записничар, Председник већа - судија

Горан Јосифов, с.р. мр Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈК